

RADS anvendelse af convenience (bekvemmelighed)

Bekvemmelighed i forhold til adhærens

RADS ser, at der er kommet øget fokus på patient adhærens – som begreb og som forskningsområde – inden for de senere årtier. Men med det forbehold, at anvendt metodologi har været forskellig og ikke altid optimal, har man på tværs af terapeutiske områder påvist, at adhærens til lægemiddelbehandling ofte er lav. Det kan have alvorlige konsekvenser både på individ og samfundsniveau. Hvis adhærens øges, og non-adhærens forebygges, er det nødvendigt at identificere, studere og forstå de faktorer, som influerer på adhærens.

Der er næppe tvivl om, at bekvemmelighed influerer på adhærens. Med andre ord afhænger adhærens til en given lægemiddelbehandling i et vist omfang af, hvordan, hvornår og hvor ofte denne skal administreres. Baseret på den oversigtslitteratur, som danner grundlag for RADS analyse, synes "regimekompleksitet", herunder antallet af daglige doseringer og "enheder" pr. dosering, generelt at være negativt korreleret til adhærens, når det drejer sig om peroralt administrerede lægemidler. For parenteralt administrerede lægemidler er betydningen af bekvemmelighed for adhærens knap så entydig, og det er ikke givet, at øget bekvemmelighed medfører øget adhærens.

Inden for mange terapeutiske områder lader bekvemmelighedsfaktoren til at have spillet en stor rolle for udviklingen af nye lægemidler, herunder optimering af administrationsmåder og –intervaller. I hvor høj grad dette influerer på adhærens, er det imidlertid meget vanskeligt at vurdere. Med de forbehold, at RADS' gennemgang baserer sig på oversigtslitteratur, og ikke en analyse af primærstudier, synes bekvemmelighedsfaktorens sammenhæng med adhærens nok at være behandlet og diskuteret, men kun sjældent studeret med stringent videnskabelig metodologi. Den generelle antagelse er, at øget bekvemmelig vil medføre øget adhærens, men det er ikke underbygget, hvordan og hvorfor det forholder sig sådan.

I en stor del af oversigtslitteraturen efterlyses således også studier med klart formulerede foci, begreber, interventioner og effektmål. Samlet set betyder dette, at det er vanskeligt at drage nogle endelige konklusioner i forhold til hvordan bekvemmelighed influerer på adhærens. Det er og forbliver derfor også uklart, hvilken rolle bekvemmelighed skal spille i forhold til at fravælge et lægemiddelalternativ, som i øvrigt anses for ligeværdigt.